

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX.

ZATURDAG den 12den NOVEMBER 1842.

N. 46.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 28 October 1842.

ALZOO de persoon van **MADRONET DE ROCHEMONT**, alhier woonachtig, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin **ENGLENTINA**, oud 19 jaren, dochter van **MARIA GIRIGORIE**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestreng Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, oproepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om geen crediet te verleen op haren naam zonder een door haar ondertekend bewysschrift.

Curacao den 4 November 1842.
JOHANNA C. HENRIQUEZ.

Wy hebben laatst vermeld, volgens een artikel in de *Liberal*, dat Koffy vry is van alle inkomende regten in de Vereenigde Staten van Amerika, wanneer dezelve ingevoerd wordt op amerikaansche vaartuigen, of die van andere natien, welke, ten gevolge van traktaat, in Amerika dezelve voorregten genieten als de amerikaansche vaartuigen, en waaronder de venezolaansche vaartuigen behooren. Dit is echter niet naauwkeurig. In het tarief staat aangegevend:—Thee en Koffy, ingevoerd wordende op amerikaansche vaartuigen van plaatsen, waar dezelve groeijen, zyn vry van inkomende regten. Elders anders staat bepaald, dat wanneer de van inkomende regten vrygestelde artikelen ingevoerd worden op vreemde vaartuigen, of van plaatsen, waar dezelve niet voortgebracht worden, zy dan een inkomend regt van 10 tot 20 percent ad-valorem moeten betalen.

De venezolaansche vaartuigen zyn vry van het betalen van inkomende regten op koffy en andere vrygestelde artikelen, om dat Venezuela een handels traktaat met de Vereenigde Staten heeft, waarbij de beide vlaggen, gelyke regten betalen; bestond er zoodanig een traktaat niet, dan zou er voor koffy een inkomend regt betaald moeten worden van 10 percent, ingevoerd op venezolaansche vaartuigen.—Er moet een inkomend regt van 20 percent betaald worden voor koffy, ingevoerd op amerikaansche of vreemde vaartuigen van plaatsen, waar dit product niet groeit.

Toen de Generaal Carmona aan het

hoofd der Federalisten van de provincie Santa Martha stond, bragt hy aldaar eene vry sterke krygsmagt byeen, gedeeltelyk door vrywillige dienstneming en gedeeltelyk door dwang. Met deze krygsmagt trok hy op tegen de hoofdstad, doch werd te Tescua verslagen, en een gedeelte der vlugtelingen nam de wyk over de Tachira, de grensvier tusschen Nieuw Grenada en Venezuela. Een bevel van het gouvernement onlangs uitgevaardigd, beveelt de uitbanning uit de republiek van Nieuw Grenada van al de genen, welke na het gevecht van Tescua de Tachira zyn overgetrokken. Daar dit besluit voornamelyk de ingezetenen van Santa Martha drukt, die hierdoor van vele leden hunner familien worden beroofd, zoo heeft het provinciaal bestuur of de kamer der provincie aldaar een verzoeg aan den president der republiek ingezonden, waarin verzocht wordt de herroeping van gemeld besluit, op welk verzoeg geen antwoord gekomen is.

Het schynt, dat het gouvernement van Nieuw Grenada de Federalisten strengelyk vervolgt. Volgens berigten uit Santa Martha zyn er te Popayan 22 personen doodgeschoten, die deel genomen hebben in den opstand tegen het gouvernement van Bogota.

Verledene week hebben wy gemeld, dat er van den 1 January tot den 30 September dezes jaars, volgens opgemaakte staten op het toikantoor van Nieuw York, aldaar 66,086 emigranten van beiderlei kunne waren aangekomen; namelyk 39,916 van het mannelijke geslacht en 26,170 van het vrouwelyke geslacht. Deze emigranten worden als volgt geklassificeerd:—

Kooplieden	1,478.
Werktuigkundigen	8,646.
Pachters	7,141.
Werklieden	10,994.
Gentlemen	482.
Geestelyken	38.
Regtsgeleerden	27.
Doctors	125.
Zeelieden	156.
Kunstenaars	68.
Muziekmeesters	29.
Onderwyzers	58.

Behalve deze waren er 10,603, die volstrekt geen beroep hadden of eenig handwerk verstonden. Van de 26,170 vrouwenpersonen waren er 12 kunstenaressen, 3 onderwyzeressen, 5 muziek onderwyzeressen, 168 naaisters en 25,982, die geene andere bezigheden hadden, dan hare mannen en betrekkingen te bedienen.

De 66,086 emigranten behooren tot de volgende landen:—

Groot-Brittannien	30,898.
Duitschland	5,069.
Pruissen	1,127.
Vereenigde Staten	1,072.
Nederlanden	30.
Spanje	63.
Italien	56.
Belgie	22.
Holland	36.
Rusland	21.
Frankryk	668.

Zwitserland	271.
Noorwegen	266.
Zweden	22.
Denemarken	20.
West-Indiën	134.
Zuid-Amerika	41.
Mexico	16.
Texas	10.
Canada en Nova Scotia	19.

Een genootschap in Engeland, hetwelk ten doel heeft om door middel van den duikersklok voorwerpen van waarde van op den bodem der zee optevisschen, is thans bezig om het geschut der turksche vloot, welke door de Russen in de haven van Chesme verbrand werd, opteduiken.—Men heeft onder anderen een buitengewoon groot bronzen stuk geschut opgevischt, hetwelk te Constantinopolen in het Serail is geplaatst.

Dit genootschap heeft ook het plan om de gezonkene metalen voorwerpen van de fransche vloot in de baai van Aboukir en van de turksche vloot in de baai van Navarino te doen opvisschen.

In dezen tyd van vrede en door de vorderingen, die de kunsten en wetenschappen hebben gemaakt; herstelt men nog eenigzins de schade, die de voormalige oorlogen hebben aangebragt. De op dezo manier opgevischte metalen stukken, hebben daarenboven nog waarde, dewyl er zulke belangryke historische herinneringen aan verknocht zyn. Zy zonken te gelyk met duizenden menschelyke lyken, die eene buit der haaijen en andere roofvisschen zyn geworden. Na het springen van het wrak van de Royal George vond men echter een groot aantal doodsbeenderen.

De merkwaardigste dezer opvisschingen was dat van het wrak van het admiraalschip van Carey, hetwelk in 1499 was gezonken. De stukken geschut waren gegoten kort na de uitvinding van het geschut, en men had er geene uit dit tydstep in verzamelingen van oudheden bewaard; hun samenstel was derhalve geheel vreemd en onbekend.

HOOG OUDERDOM. In het begin der maand October ll. is in de stad Augusta, in den staat van Maine, overleden zeker **JOHN GILLEY**, in den ouderdom van 124 jaren. Hy huwde in den ouderdom van 80 jaren een meisje van 18 jaren en verwekte by haar tien kinderen, waarvan het jongste honderd jaren jonger was dan zynen vader. Hy was van Iersche afkomst, maar een geboren burger van Maine. Zyn haar was zilver grys, doch een korten tyd voor zyn dood werd het zwart. Zyne tanden behield hy volkomen en gezond tot een korten tyd voor zyn dood. Hy was zoodanig een byzonder mensch in zyn leven, dat hy het voorwerp was van nieuwsgierigheid voor al de aanzienlyke personen, welke de streek, waar hy woonde, gingen bezoeken, hem opzochten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 November 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting op Maandag, den 28 dezer maand, eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze opgeroepen alle jongelingen, welke den ouderdom van achttien jaren hebben bereikt, alsmede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen op evengemeld den dag, des morgens te elf ure, ten Gouvernements huize, binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen, by de onderscheidene Korpsen Schuttery en Landstorm, respectivelyk, te worden ingedeeld.

Curaçao den 7 November 1842.

De Kapitein fungerende Kommandant der Schuttery,
A. HELLMUND.

Publieke Verkoopning

HET Collegie der Wees onbeheerde en desolate Boedel kamer dezes eilands, aanvaard hebbende den onbeheerden boedel van wyle **MARIA JOSEFA FARO**, alhier gewoond en overleden, zoo zal door den ondergeteekende fungerende Weesmeester, tegen den 29 dezer maand, des voormiddags te 11 ure, in het lokaal onder het Weeskamers gebouw, publiek worden verkocht:

EEN STUK GRONDS, met den opstal van **EEN HUIS, &c.**, gelegen in de 2 Wyk der Overzyde onder No. 122 en **EEN SLAAF**, aankomende de opgelde nalatenschap.

Curaçao den 10 November 1842.

(De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

Publieke Verkoopning.

DE testamentaire Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wyle vrouwe **ANNA CATHARINA ELLIS** Weduwe **AREND HENDRIK DE RO-CHEMONT**, zullen tegen den 29 dezer maand November, des voormiddags te 11 ure, in het lokaal onder het Weeskamers gebouw alhier, op publieke vendu doen verkoopen:

EEN STUK GRONDS, bekend onder den naam van **JURRIAANTJE**, gelegen in de West divisie dezes eilands, bewesten de plantagie **FLIP** en beoosten de plantagie **ST. KRUIS**; als mede **EENIGE SLAVEN**, allen toebehoorende aan opgelde nalatenschap.

Curaçao den 10 November 1842.

Namens de testamentaire Executeuren,
De mede Executeur.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoopning.

DE testamentaire Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wyle vrouwe **ANNA CATHARINA ELLIS** Weduwe **AREND HENDRIK DE RO-CHEMONT**, zullen in hoedanigheid van speciale gemagtigden van den Heer **JACOB MACHORO**, alhier woonachtig, op den 29 dezer maand, des voormiddags te 11 ure, by publieke veiling doen verkoopen:

Een aan genoemden Heer **MACHORO** aankomend **HUIS**, gelegen in de 2de Wyk der Willemstad onder No. 123; zullende de veilcondictien eenige dagen voor den

verkoop dag, ten Vendu Kantore, aan de gegadingden worden kennelyk gemaakt, terwyl de vendu gehouden zal worden in het lokaal onder het Weeskamers gebouw.

Curaçao den 10 November 1842.

Namens de testamentaire Executeuren,
De mede Executeur.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR. qq.

OVERLEDEN verleden Woensdag, den 9 dezer, in den ouderdom van 81 jaren, de Heer **GEORGE KRAMER**, gepensioneerd Schoolonderwyzer; en

Op Donderdag, den 10 dezer, Mejufvrou **MARIA HELENA USKO**, in den ouderdom van 22 jaren.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

NOVEMBER 1842.

N. M. Woensdag den 2 te 11 u. 35 m. 'svoormidd.

E. K. Woensdag den 9 te 8 u. 42 m. 'savonds.

V. M. Donderdag den 17 te 10 u. 57 m. 'savonds.

L. K. Vrydag den 25 te 4 u. 27 m. 'smorgens.

Verleden Dingsdag morgen, den 8 dezer, is **Z. M. brik VENUS**, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee **F. A. JOHR**, naar Santa Martha vertrokken, ten einde te assisteren by de plegtigheden van het overbrengen van het stoffelyke overschot des Bevryders, President **SIMON BOLIVAR**.

Gisteren morgen is binnen deze haven van Coro aangekomen, de Stoomboot **GENERAAL MONAGAS**, Kapitein **C. LA ROCHE**, behoorende aan het gouvernement van Venezuela.

In de *Liberal* van den 1 dezer zien wy, dat de Zeilpakket **LEFFEY** op den 30 der jongstverloopene maand van **St. Thomas** te **La Guayra** was aangekomen, brengende berigten uit Europa tot den 1 October. Er moet in de maand September in Europa niets belangryks voorgevallen zyn; want de *Liberal* bevat geen ander europisch berigt, dan dat van een' brand te **Liverpool**, waarby 56,000 pakken katoen verbrand zyn, en dat de vernieling van zoo veel katoen geene ryzing in den prys van dit artikel te weeg gebragt, maar slechts eene daling voorgekomen heeft.— De door den brand veroorzaakte schade wordt op drie miljoenen dollars gerekend.

De Zeilpakket moet te **La Guayra** blyven tot den 7, en te 10 ure 'smorgens van dien dag naar **Puerto Cabello** zeilen, en na 24 uren aldaar vertoefd te hebben, naar **St. Thomas** vertrekken.

Gisteren is de Amerikaanse brik **NANCY JEANE**, kapitein **S. GOODRICH**, in eenen overtocht van 55 dagen, van Amsterdam alhier aangekomen. Wy hebben by deze gelegenheid geene Couranten ontvangen, en, gelyk wy vernemen, heeft ook niemand anders Couranten ontvangen. Deze brik is op denzelfden dag (den 16 September) met de **MARIA & JACOBA** vertrokken.

Door eene vriendelyke hand zyn wy begunstigd geworden met de *Times* van den 29 en 30 September en van den 1 October.

De berigten in de londensche Couranten zyn vry onbelangryk, gelyk ook te verwachten is in een tydstip van algemeenen vrede.

Uit Frankryk worden geene berigten van belang medegedeeld. De veldtocht in **Algeria** tegen de nog niet onderworpen stammen zou in October een aanvang nemen, en de Franschen hoopten in het herfst seizoen het gansche grondgebied te onderwerpen.

De krygsverrigtingen tusschen de Turken en Persianen hadden nog geen aanvang genomen. De europische mogendheden bleven nog als bemiddelaars handelen en eischten inwilligingen van beido zyden.

Zoo als het bekend is, bepaalde het traktaat der 24 artikelen, dat **Belgien** van de schuld van het ryk der Nederlanden zou overnemen een kapitaal, hetwelk

8,400,000 guldens rentte; by het eindverdrag in 1839, werd er op nieuw bepaald, dat dit kapitaal slechts 5,000,000 zou renten; thans lezen wy in de engelsche Couranten, dat **Belgien** zoo vele pretentien heeft op **Holland**, dat dezelve bedragen een kapitaal, hetwelk een miljoen guldens rente heeft; bygevolg wil **Belgien** maar een kapitaal van vier miljoenen guldens rente overnemen. Deze voorwaarde weigert **Holland** aantemen, zoo dat de onderhandelingen afgebroken zyn.

Ondertusschen gaan de **Hollanders** voort de renten der belgische oostenryksche schuld te betalen. Het is te hopen, dat de mogendheden, welke het traktaat van **Londen** onderteekend hebben, de **Belgen** zullen noodzaken dit traktaat nateleven.

Terwyl **Louis Philippe** en de noordsche mogendheden blyven weigeren den regent van **Spanje** als zoodanig te erkennen, worden de vriendschaps betrekkingen tusschen **Spanje** en de **Nederlanden** telkens nauwer aangesloten. Op den 19 September heeft de **Baron Grovenstein**, de zaakgelastigde der **Nederlanden**, in naam van zyn Souverein den Regent aangeboden de insignia van het Groot Kruis der Eiken Kroon.

Servien levert weer een voorbeeld op, dat personen, die uit een geringen stand door het fortuin tot vorstelyke waardigheid zyn verheven, gemaklyk kunnen verstoffen worden. **Prins Milosch**, Souvereine Vorst van **Servien**, was in zyne jeugd varenkens dryver geweest; door zyn beleid en het fortuin werd hy **Prins van Servien**; doch in het jaar 1839 had er een opstand plaats, ten welke gevolgen hy verdreven werd, en zyn zoon **Michael** in zyne plaats werd benoemd. Thans heeft er in **Servien** een nieuwe opstand plaats gehad, ten welke gevolge **Michael** naar **Hongaryen** is verdreven, en een zoon van den beruchten **Czerni Georges**, tot **Prins van Servien** is verheven. Het is echter te voorzien, dat de andere mogendheden er tusschen zullen komen om deze omwentelingen en tegenomwentelingen voortekomen, welke ook nadeelig voor den handel hunner onderdanen zyn.

De brand van **Liverpool** heeft in eenige opzichten eenige overeenkomst met die van **Hamburg**. Vele statige gebouwen en pakhuizen met ryke koopgoederen opgevuld, zyn door het vuur verteerd, en vele menschen zyn er by omgekomen. Twee yzeren pakhuizen zyn in het midden der vlammen behouden gebleven. De stortzee van water, die door de brandspuiten op de brandende gebouwen werd geworpen, heeft maar zeer weinig baat aangebragt.

Om de menigvuldige branden in koopsteden voortekomen, blyft er niets over dan om de pakhuizen, waar brandbare stoffen bewaard worden, langs den oever van de rivieren te bouwen, of door ruime straten van elkander te scheiden.

Des nachts was de hemel boven de stad verlicht door den weerschyn van de gloeiende katoen, dat door de brandspuiten nat gemaakt zynde, bleef smeulen. In een pakhuis verbrandden er 1000 vaten terpeutyn.

Met de aankomst van de amerikaansche schoener **CURLEW**, Kapitein **RYDER**, van **Nieuw York**, hebben wy de *European* van den 4 October ontvangen.

De berigten in de *European* komen zakelyk hierop neder:—

In eene vergadering der **West-Indische Stoompakket Kompagnie**, gehouden op den 30 September, is besloten om de pakketvaart 6 maanden nog aantehouden naar het nieuwe plan, toegestaan door het gouvernement.

Verscheidene der volkleiders van de Chartisten, onder andere de beruchte Ferguson O'Connor, waren in hechtenis genomen, beschuldigd van volks opstand te hebben willen bewerken.

Naar luid der hollandsche Couranten hadden te Rotterdam een stelsel van een uitgestrekte sluikehandel ontdekt, waarvan echter geene andere byzonderheden opgegeven worden, dan dat de ontduiking van de tolregten plaats had ten aanzien van suiker, en dat het de Handelsmaatschappy is, welke er by schade lydt, en niet het gouvernement.

De berigten van de Kaap de Goede Hoop waren eenigzins gunstig. Kapitein Smith, van het 27 regiment, werd met zyne kleine afdeeling troepen, op den 26 Juny, ontzet door eene krygsmagt onder Luitenant Kolonel Cloete, uit den benarden toestand, waarin hy geplaatst was door de behaalde voordeelen van de insurgente boeren te Port Natal. Het berigt bevat slechts de omstandigheid van het ontzet en geene andere voorvallen.

Het schynt, dat het gouvernement van Frankryk, vertrouwen stellende op de voortdoring van den vrede, het voornemen heeft om eene groote vermindering te maken in de landmagt van Frankryk. De vermindering der fransche zee-magt op den voet van vrede ging met spoed voort, dermate dat het ontevredenheid verwekt heeft.

De te Parys ontvangene berigten uit Bordeaux, Bourgondiën en Champagne vermelden, dat de wynoogst aldaar, welke byna ten einde geloopt was, de schoonste was, met opzigt tot kwaliteit, van alle andere sedert die der komeet van 1811.

De parysche Couranten van den 30 September en 1 October waren opgevuld met ongunstige berigten wegens de verwoestingen, welke over gansch Frankryk door de zware regens, in het laatste gedeelte der maand September, waren aangerigt. Deze zware regens hadden in onderscheidene districten overstromingen veroorzaakt, welke in uitgebreidheid vergeleken kunnen worden met die van 1812. In onderscheidene der wyn distrikten (die van de Rhone inzonderheid) was de wynoogst bykans geheel vernield.

Op den 26 Mei, in den morgen, ontvond men te Batavia verscheidene schokken van aardbeving, waarby het paleis van den Gouverneur Generaal op Buitenzorg eenige schade geleden heeft.

Eenige schermutselingen hadden plaats tusschen de turksche en persische krygsmagt op de grenzen. Het schynt echter, dat de staatkunde van het turksche gouvernement is om slechts verdedigend te handelen.

Sami Pacha zou naar Alexandriën vertrekken om Mehemet Ali te bekleeden met de waardigheid van Groot Vizier. De tyding van dit eerbewys had in Egypte groot genoegen verwekt, en Sami Pacha werd er met ongeduld verwacht. Ook was er te Alexandriën een gerucht in omloop, dat Ibrahim Pacha benoemd was tot opperbevelhebber der turksche krygsmagt op de persische grenzen.

MACHINE INFERNALE. Ingevolge *Le Commerce* (eene parysche Courant) van den 9 September jl., had er op den 4 dier maand, in den vroegen morgen, eene verschrikkelijke uitbarsting plaats onder *le pont de Joinville*. Men had eene Machine Infernale geplaatst onder deze brug, welke na de uitbarsting overdekt was met kogels en onderscheidene projectiles. Gelukkig heeft niemand eenig letsel er by gekregen. De politie was nog niet ten achter gekomen, wie de machine er geplaatst heeft, noch tot welk einde dezelve daar is

geplaatst geworden. Het schynt, dat dezelve er slechts tot eene proeve is daargesteld geworden.

VOLDOENING, GEGEVEN DOOR DE MAROKKANEN AAN FRANKRYK. Uit eene correspondentie uit Tanger aan de *Toulonnais*:

“Men zal zich herinneren, dat op den 11 July jl. er op de reede van Tanger met geweer is geschoten geworden op de boten van het fregat *l'Africaine*. Eene dergelyke aanranding vorderde eene openlyke voldoening. De afwezigheid van den Gouverneur Sedi Bousselam niet veroorloovende, dat de schuldigen dadelyk vervolgd werden, zoo ontstond er eene briefwisseling tusschen hem en den Heer De Niou, zaakgelastigde van Frankryk te Marocco.

“De kommandant Turpin, opperbevelhebber van het station van het fransche smaldeel te Cadix, werd van deze gebeurtenis verwittigd; hy wachtte af de terugkomst van den Gouverneur te Tanger.— Op den 7 Augustus kwam *Le Grondeur* aan de reede van Cadix ten anker met depeches van den Heer Niou; de Heer Turpin begaf zich terstond aan boord van dit vaartuig en vertrok onverwyld naar Tanger.

“Op den 9 des morgens kwam *Le Grondeur* aan de reede van Tanger aan en liet terstond zyn bevelhebbers vlag hyschen aan boord de *l'Africaine*, welk aldaar ten anker lag. De zaakgelastigde van Frankryk vervoegde zich dadelyk by hem om maatregels te nemen ter erlanging van onverwyldte voldoening. Zy besloten om den Pacha te doen aanzeggen, dat hem 24 uren wordt verleend om deze zaak af te maken.

“Het antwoord van den Pacha bleef niet lang uit en liet niets te wenschen over; het bevatte, dat op den volgenden morgen eene volkomene voldoening zou gegeven worden. Dientengevolge kwamen, op den 10 des morgens, drie chefs der Marokkanen, uit naam van den Pacha den kommandant te kennen geven, dat er in den raad een besluit genomen was om den schuldigen te straffen, en daar de belediging geschied was aan de landing plaats, zoo zou de straf oefening ook aldaar plaats hebben.

“Elf personen met koorden om den hals, geketend aan de voeten, werden aan de landing plaats gebragt, onder dewelke men bespeurde den Sheriff Nabdeslam, een aanzienlyk man in het land, maar bekend wegens den haat, welken hy den Franschen toedraagt. De toeloop van het volk was buitengemeen. De Heer Hêlain, Luitenant de Vaisseau, ooggetuige der aanranding en die bekleed was met volle magt, woonde de straf oefening by. Men had hem aanbevolen om edelmoedigheid te betoonen aan de schuldigen. De Gouverneur was er ook tegenwoordig. Weldra nam de straf oefening een aanvang.

“De eerste schuldige werd plat op den buik op het zand uitgestrekt, vier personen hielden hem vast aan de armen en beenen, en twee anderen waren bestemd om te slaan. Deze twee waren gewapend met dubbele lederen riemen, en na dertig slagen te hebben toegebragt, deed de Heer Hêlain hen ophouden.

“Een tweede werd op dezelfde wyze op het zand uitgestrekt en kreeg maar 28 slagen.

“Hierop kwam de beurt aan den Sheriff; hy werd op het zand uitgestrekt, en men begon met slaan; doch zyn geschreeuw en gejammer was zoo hartverscheurend, dat met de zesde slag de Heer Hêlain hem vergiffenis schonk.

“De andere acht kwamen geheel vry van slagen.

“Dit betoon van genade door den magtigen, door den overwinnaar op den overwonnene, maakte een diepen en algemeenen indruk op de barbaren en zal voorzeker het goede gevoelen by hen versterken, hetwelk zy van onze grootheid en van onze edelmoedigheid koesteren.”

In de *Courrier des Etats Unis* van den 25 October, vindt men het volgende artikel onder het hoofd **SINISTRES EN MER** :—

“Eene soort van noodlottigheid schynt verknocht te zyn aan de engelsche West-Indische Stoompakketten. Niet alleen dat zy tot nu eene bron van opofferingen zyn geweest voor de kompanie, ten gevolge van het gebrek aan passagiers om de onkosten te dekken, maar zy hebben groote verliezen veroorzaakt aan de assurantie kantoren, doordien bykans al de veertien stoomschepen, welke in deze vaart zyn, een of ander ongeluk gehad heeft. By de talryke ongelukken, welke hun overgekomen zyn, moet naar alle waarschynelykheid een ander gevoegd worden, hetwelk zwaarder is dan al de vorige. *L'Abeille* van Nieuw Orleans van den 13 October, bevat het volgende :—

“De kapitein *Ensor*, van de schoener *Hero*, alhier eergisteren, na eenen overtocht van vyf dagen, van de Havana aangekomen, verhaalde, dat op den 6 dezer, op de hoogte van 27, 25 n. br. en 87, 79 lengte, hy een vaartuig in brand gezien had en met den kyker had kunnen onderscheiden, dat het een zeer groot stoomschip was, en dat, voor zoo ver het hem mogelyk was te oordeelen, er geen levendig mensch aan boord was. In minder dan tien minuten tyds verdween het vuur, en hy zag het vaartuig in den afgrond der zee zinken.— Een der passagiers aan boord vermeende in het brandende vaartuig te herkennen het engelsche stoompakkettschip *SOLWAY*, op hetwelk hy nog zeer onlangs eene reis gedaan had.

“Alhier vreest men, dat deze passagier zich niet vergist heeft; want de *SOLWAY* was op den 25 September van Belize naar Vera Cruz vertrokken, en op den 6 moet het op deszelfs terugkomst zich juist bevinden ter hoogte, waar kapitein *Ensor* het brandende schip gezien heeft.

“Hetgeen nog deze vrees versterkt is het berigt, medegedeeld door kapitein *Nickerson*, van het barkschip *Commerce*, van Boston, namelyk : dat hy ter hoogte van 29, 35 br. en 79,16 lengte, een vederen oorkussen had opgevist, gemerkt “*Royal Mail Steampacket*,” en dat hy ook eene menigte scheepstuigen op zee had zien drijven, welke hem toeschenen aan een stoomvaartuig te behooren.

“Er schynt geen twyfel te bestaan, dat de passagiers en het scheepsvolk zich gered hebben; want een der Couranten vermeldt, dat kapitein *Ensor* digt by het schip genaderd was en geen mensch aan boord gezien had, ook geen eene boot, en dat niet ver van het brandende schip een barkschip in het gezigt was, hetwelk na het verdwynen van het schip, zich verwyderd had.”

De Couranten van Boston deelden ook het berigt mede van een brand aan boord van een ander engelsch stoomschip met name de *NORTH AMERICA*, welke op den 21 October te Boston van St. John was aangekomen. Het vaartuig had by dezen brand groote schade geleden.

Het gouvernement van Nieuw Grenada, ten einde voortekomen, dat de geestelykheid zich andermaal by de opstandelingen zal voegen, geeft dezelve alles toe, wat zy maar begeert. Er is eene nieuwe wet afgekondigd, waarby de kloosters der Jezuïten hersteld worden.

LEVENSSCHETS VAN SIMON BOLIVAR.

(Overgenomen uit het Nederlandsch Ma- gazyn van 1811.)

SIMON BOLIVAR werd den 24sten July van het jaar 1783 te Caraccas geboren.— Hy was de jongste zoon van Don Bolivar y Ponte, die den rang van kolonel by de troepen bekleedde. Daar hy van een aanzienlyk en vermogend geslacht afstamde, zoo genoot hy eene zorgvuldige opvoeding in Frankryk, in welk land hy eenige jaren met de beoefening der talen en der maatschappelyke inrigtingen doorbragt. Na vele landen van Europa bezocht te hebben, keerde Bolivar naar zyn geboorteland terug, alwaar hy in het bezit van een aanzienlyk vermogen, en by de achting zyner landgenooten bestemd scheen, om een onafhankelyk en schitterend leven te leiden, toen de omwenteling in de Spaansche bezittingen uitbrak, en hem uit zyn stil verblyf op het staatstoneel bragt, alwaar hy eene eerste rol zou moeten vervullen.

In 1811, toen het congres te Venezuela de onafhankelykheid verklaard had, werd Bolivar, die in 1810 reeds den graad van kolonel bekleedde, met eene zending naar Londen belast, die hy op zyne eigene kosten ten uitvoer bragt. Hoezeer deze daad van onbelangzuchtige vaderlandsliefde den jongen kolonel, by zyn verbaasd vermogen, ten uitterste gemakkelyk viel, zoo verwierf hy daardoor niettemin de bewondering zyner landslieden, zoodat de generaal Miranda hem daardoor met het bevelheberschap in Porto Cabello beloonde. Een opstand onder de gevangenen, ten gevolge der verschrikkelyke aardbeving welke op dien tyd Caraccas verwoestte, gaf hem de eerste gelegenheid om van zynen moed en zyne bekwaamheid een dadelyk bewys te geven, terwyl het gedrag van Miranda hem welhaast eene tweede gelegenheid aanbod, om zich te doen onderscheiden. Deze generaal sloot namelyk met den onderkoning van Montevideo, eene overeenkomst, en onderwierp zich aan de vroegere beheerschers, welke daad door Bolivar ten hoogste werd afgekeurd, doordien zyn vaderland daardoor andermaal in handen van die magt viel, welke men reeds met een zoo goed gevolg bestreden had. Hierdoor vond Bolivar zich genoodzaakt om Caraccas te verlaten, tegen welk vertrek Miranda zich te vergeefs aankantte, daar het vernuft en de maatregelen van Simon al de hindernissen wisten te boven te komen.— Bolivar begaf zich daarop naar Curaçao, alwaar hy het stoute ontwerp beraamde, om zich aan het hoofd der onafhankelykgezinden te stellen, en de nieuwe wereld van het Spaansche juk te bevryden.

Te dien einde ontscheepte hy zich met eenige vrienden te Cartagena, en maakte zich, door weinige moedigen geholpen, meester van de oevers der Magdalena, waarna hy, zyn leger met 6000 Amerikanen versterkt hebbende, de generaal Barinas te Mandan, versloeg. Op den 4 Augustus 1813 hield hy zynen zegevierende intogt in Caraccas, waarna hy den titel van dictator en bevryder der westelyke provinciën van Venezuela aannam, terwyl een moedig jongeling San Jago Marino, die vroeger student geweest was, tot de waardigheid van dictator der oostelyke provinciën werd uitgeroepen. Nog viermaal zag Bolivar zich genoodzaakt om te vlugten; doch telkens keerde hy als overwinnaar op het grondgebied van Venezuela terug, daar hy altyd zich boven het ongeluk wist te verheffen, en met hoe vele wederwaardigheden, moeijelikheden en zorgen hy ook te worstelen hadde, zich nooit aan den wanhoop overgaf. Wanneer hy overwonnen werd, dan dacht hy by zyne vlugt nog al-

tyd op de middelen, waardoor hy in het vervolg zich van de zege verzekeren kon, en waarlyk kon men van dezen man zeggen, dat zyne ziel door het ongeluk even verstaald was als zyn degen. Nadat Bolivar te Caraccas de zege behaald had, zag hy zich genoodzaakt te vlugten voor het helsche leger van Bover, welke koningsgezinde generaal zynen roem alleen verschuldigd was aan de onmenschelykheid zyner soldaten, en wiens krygsbende slechts uit een aantal roovers en slaven was zamengesteld. Op dien tyd waren Bolivar en Marino, en met hen al de hoop op de bevryding van Amerika in een ellendig vaartuig aan de genade der golven overgegeven; maar nogtans traden beiden wederom op het tooneel hunner vorige daden, om andermaal voor de overmagt te moeten vlugten, daar Morillo, de moedige en getrouwe verdediger der koningsgezinden, den voet op het Amerikaansche grondgebied gezet had, en met kracht de wapenen tegen de heldhaftige verdedigers van hun vaderland voerde. Na dien tyd genoten de beide verdrevene vrienden eenige gelukkige dagen rust in den schoot van het vrye volk op Haïti of Sint Domingo; maar op den 13 Mei 1816 zette Bolivar reeds wederom den voet op den geboortegrond, by welke gelegenheid hy den titel van kapitein-generaal en opperbevelhebber der legers van Venezuela en Nieuw-Granada aannam. Hier werd hy met de ondubbelzinnigste blyken van geestdrift voor de goede zaak ontvangen; doch ongelukkig verdwenen de verwachtingen spoedig in rook, voor den overwinnenden arm van den moedigen Morillo. Thans ook werd Simon door de vreeslykste slagen en rampspoeden ter neder geworpen; maar zoo lang de dood geen einde aan zyne dagen gemaakt had, wist de man zich boven het ongeluk te verheffen. Spoedig dus deed hy eene andere heldhaftige poging, en trad andermaal op als bevryder van zyn vaderland, by welke gelegenheid hy met de overwonnen en ontmoedigde onafhankelyken, voor het eerst eenige voordeelen behaalde by San Diego, en Sogamoso andermaal overwon, en eenen onsterfelyken naam verwierf, waarna Spanje, dat deszelfs laatste legioenen had zien vallen, Morillo terugriep, en het Congres, hetwelk den 17 December 1819 te Angostura vergaderd was, het bestaan van de Columbiaansche republiek afkondigde.

Dit alles was het werk van Bolivar; al deze moeijelikheden, bekommelingen en gevaren was deze man met eene handvol soldaten, die half gekleed en gewapend, en weinig geoefend waren, te boven gekomen. Met het volste recht kwam den bevryder het oppergezag in het nieuwe gemeenebest toe, en te vergeefs wilde Bolivar zich aan die onderscheiding onttrekken. "Een man als ik," zeide hy, moet argwaan verwekken... maar te vergeefs,—men antwoordde hem met eene rangverheffing, en Bolivar werd tot president van den staat verheven.

Niet te vreden met de onafhankelykheid van zyn vaderland verworven te hebben, was hy er ernstig op bedacht, om ook aan de omringende gewesten hetzelfde lot deelachtig te doen worden. Toen hy dus met dat doel naar Peru oprukte, werd hy door de inwoners met geestdrift ontvangen, en met de magt van dictator bekleed. Thans begon de zon van geluk ook voor dit gewest te schynen, en de overwinning van Ayacochu bekroonde de verwachtingen der vryheidsvrienden ten volle, waarop het volk, erkentelyk voor de diensten van Bolivar, de nieuw gevestigde republiek den naam van Bolivia schonk.

Eerst in de maand Juny van het jaar 1826, kwam de bevryder in zyn vaderland terug.

Ongelukkig had zyne afwezigheid de droevigste gevolgen gehad. De regeringloosheid begon wortel te schieten, en te vergeefs deed men buitens'lands pogingen om het bestaan van Columbia te verzekeren, waarvan Engeland de onafhankelykheid erkend had. Het ongelukkige land scheen bestemd te zyn om de zaden van deszelfs ondergang op eigen grond te kweeken.

Simon Bolivar zag spoedig het uitgebreide van het gevaar in, en het eenige middel om de onderscheidene partyen te verstommen, bestond daarin, dat hy zich van het hoogste gezag meester maakte, van welk middel hy dan ook voornam gebruik te maken, door zich met de waardigheid van dictator te bekleeden. Alle vryheidsvrienden sidderden by dit voorne men, zoodat er spoedig eene zamenzwering ontstond, die wel is waar werd uiteengedreven, maar waarvan het opperhoofd toch nog magt genoeg bleef behouden. Een ongelukkige oorlog tegen de Peruanen ondernomen, bragt de magt van Bolivar nog meer aan het wankelen, zoodat het dictatorschap van Bolivia hem ontviel, dat het sein tot eene algemeene wederspanning scheen te zyn, terwyl de Venezuelen onder aanvoering van Paëz, den hoofdman der Llaneros, en ouden wapenbroeder van den bevryder, zich van de Columbiaansche republiek afzonderden, en de equatoriaaldepartementen zich onafhankelyk van dezelfde verklaarden.

Van dat oogenblik af hield Columbia op te bestaan, en toen een nationaal congres te Bogota vergaderd was, zond de dictator zyn ontslag in, dat men zoo ongelukkig was aan te nemen. Wanhopende aan het geluk van zyn land, had de man, die vyftien jaren besteed had, om de bevryding van Amerika te bewerken, het verdriet om in den boezem zyner eigene landgenooten erger vyanden van zyn vaderland aan trefsen, dan in Spanje zelf. In eene afgelegene plaats sloot Bolivar zich als een vergeten burger op; doch mogt zich daar niet lang met de herinneringen van een beroemd leven verheugen, daar hy den 17den December 1830 te San Pedro in den nog jeugdigen ouderdom van 42 jaren den geest gaf.

Washington en Bolivar zyn twee namen, die voortaan onafscheidelyk zyn, daar beiden met de bevryding van Amerika in het naauwste verband staan. Welk verschil nogtans in het lot van beide beroemde mannen! Terwyl de eene nog zelfs na zynen dood door de liefde en erkentelykheid van zyne medeburgers geheiligd en vereerd wordt, sterft de andere door den haat en laster vervolgd en verguisd, van kommer en verdriet! Zoo verschillen de onderscheidene volken; standvastiger in hunne eenmaal aangenomene grondbeginselen en gevoelens, en bestendiger in het hun eenmaal geschonken vertrouwen, zyn de volken van het noorden minder vatbaar voor de ondankbaarheid; terwyl de zuidelyke broederen wel met meer geestdrift hunne zaak omhelzen; maar daarentegen ook spoediger den afgod verbryzelen en het eenmaal met yver volbrachte vernietigen. De laatsten zyn over het algemeen nog niet ryp voor de vryheid te denken en handelen, en hunne driften zullen hen nog lang als slaven gekluisterd houden, hoe vryzinnig hunne instellingen ook wezen mogen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLEK & J. F. NEUMAN wv., in de Wallemstad, breedte Straat, Huis No. 79. De prys derselve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.